

„Megtörténik bennünk a mese”

Pedagógusok mint játszótársak

CIKK | NOVEMBER 25, 2012 - 19:39 | BEKÜLDŐ: NAGY SZÉKELY ILDIKÓ

Medvévé és favágókká, matrózokká, farkasokká és nagymamákká változva tanultak önmagukról és óvodásaikról, kisiskolásaikról azok a pedagógusok, akik a szombat délelőttöt és délutánt a Marosvásárhelyi 7-es Számú Általános Iskolában töltötték. Ez a tanintézet adott otthont a Kulcs Egyesület, illetve a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Pszichológia és Neveléstudományok Kara által másodszor megszervezett élménypedagógiai szakmai napnak, melyen izgalmas előadások és műhelygyakorlatok révén valósult meg a gyermekközpontú oktatás, nevelés kérdésköréhez kapcsolódó tapasztalatcsere.

– A tavalyi – a tanításban alkalmazható alternatív módszerek ismertetésére épülő – élménypedagógia-nap résztvevőinek kérésére szerveztük meg újra a találkozót, ezúttal Mese és dráma a tanulásban címmel. A mese fantasztikus lelki táplálék, amolyan hamuban sült pogácsa a léleknek, és mivel eljátszható, szorosan összekapcsolódik a drámajátékkal, a cselekvéses tanulással. Mindez a lassú élet mozgalommal is összefügg. Egy olyan napot kívántunk megszervezni, amelynek során mindenre jut időnk, azzal foglalkozunk, amivel szeretnénk, feloldjuk a feszültségeket – foglalta össze a rendezvény lényegét a főszervező, dr. Kádár Annamária egyetemi adjunktus. A mese és a dráma alkalmazási lehetőségeire rávilágító meghívottak között pszichológus, terapeuta, szociálpszichológus, színész, bábszínész, táncos, néprajzkutató is szerepelt.

Barabási Hajnal, színi végzettséggel rendelkező óvónő a személyiségformáló – kapcsolatteremtő, érzékszerveket finomító, illetve számos készséget (fantáziát, térhasználatot, beszédkészséget) fejlesztő – drámajátékok során arra hívta fel többek között a jelenlevők figyelmét, hogy a – szakirodalomban poitiers-i medveként szereplő – drámajátékban a favágót alakító kiscyerekektől nem várható el, hogy becsukják a szemüket, mint az iskolások, mert félelemérzetet kelthet bennük az, hogy nem látják a medvét alakító társukat. A medve üvöltösn, mert akkor kijön belőle a feszültség – hangsúlyozta a pedagógus, aki a műhelygyakorlat után azt is megfogalmazta, hogy miért annyira fontosak ezek a játékhelyzetek.

– A gyerekek felszabadulnak, sokkal bátrabbak lesznek ilyenkor, fejlődik az önbizalmuk. Játékhelyzetről lévén szó, amelyben társaikkal közösen vannak jelen, nincs stresszhelyzet, nem érzik úgy, hogy szerepelnének, és mindenki rájuk figyelne.

Stiblár Erika székelyföldi származású, Magyarországon élő pszichológus, relaxáció- és szimbólumterapeuta ...Holnap legyenek a ti vendégeitek címmel a népmesék léleknövelő, a tanulás szempontjából is fontos szerepéről tartott előadást.

– Ha a mese megérkezik a lélekhez, a lélek rendeződik, erősödik, nő a pszichoimmunitás – összegzett az eszmefuttatás végén a szakember, aztán azt is kifejtette, miért jó az, ha a pedagógusok erre a lelki munkára is nagy hangsúlyt fektetnek.

– Ha a gyerek lélekben fejlődik, jobban lehet számítani jelenlétére, az „ismeret” szavunkban rejtőző „merés” – mondta Stiblár Erika – előadását részletesebben a Harmónia rovatban ismertetjük –, majd az „égető kérdések” perceiben a mesemondás utáni időre vonatkozóan azt tanácsolta, hogy a pedagógusok ne tegyenek fel konkrét kérdéseket, és ne fogalmazzanak meg tanulságokat a történetről, amelyet a gyerekek játékaik során újraélhetnek, folytathatnak, még inkább magukévá tehetnek.

Az USA-ból származó, Magyarországon élő Jenelle Mazaris játék- és drámaterapeuta improvizációs szerepjátékra hívta meg az

egybegyűlteket. A csoportokra osztott pedagógusoknak a Piroska és a farkas című Grimm-mese egy-egy részletét kellett előadniuk a mese különböző szereplőinek szemszögéből. Jenelle Mazaris a Pszichológusok Kollégiuma által akkreditált hároméves romániai játék- és drámaterápiás képzés oktatója, melyen Lazsádi Csilla óvónő, szociálpedagógus is részt vesz. A „kulcsos” gyerekrendezvények törzsvendégei által jól ismert, mosolygó szemű óvónőt arról kérdeztük, hogyan befolyásolta, változtatta meg a gyerekekkel folytatott munkáját ez a képzés.

– Azt tudatosította bennem, hogy merjek a gyermeki rendre, a gyermeki fantáziára hagyatkozni, higgyek az alkotó folyamatban, hiszen alkotás közben történik meg mindannyiunkban a mese – fogalmazta meg a lényeget a fiatal pedagógus az előadás és műhelygyakorlat közti röpke szünetben.

A szerzőről »

Nagy Székely Ildikó

újságíró

KAPCSOLÓDÓ KIFEJEZÉSEK: [Közoktatás](#) [Oktatás](#)